

Να εποικοδομείτε ο ένας τον άλλον

Εδάφια κλειδιά:
*«Πάντα είναι εις την
εξουσίαν μου αλλά
πάντα δεν συμφέρουσι·
πάντα είναι εις την
εξουσίαν μου, αλλά
πάντα δεν
οικοδομούσι.»*
— *Α' Κορινθίους
10:23*

Επιλεγμένα εδάφια:
Α' Κορινθίους 10:23-33

ΜΕΣΩ ΤΗΣ διαφωτιστικής επιρροής του Αγίου Πνεύματος του Θεού, ήλθαμεν «εις την ελευθερίαν της δόξης των τέκνων του Θεού». (Ρωμ. 8:21) Επομένως, οι μαθητές του Κυρίου μένουν ελεύθεροι χωρίς σκλαβιά σε κανένα νόμο εκτός από το ότι θα αγαπάμε τον Κύριο με όλη μας την καρδιά, την ψυχή, το μυαλό και τη δύναμή μας και θα αγαπάμε τον πλησίον μας όπως τον εαυτό μας. —

Μάρκος 12:29-31

Ωστόσο, η πεσμένη μας σάρκα είναι αδύναμη. (Ματθ. 26:41) Η εσφαλμένη ανθρώπινη κρίση μας τείνει, μερικές φορές, να διαστρεβλώνει τη χρήση αυτής της «ελευθερίας», η οποία μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα να βλάψουμε τον εαυτό μας και τους άλλους, και όχι προς δόξα του Θεού. Πριν από το εδάφιο-κλειδί μας, ο Παύλος επισημαίνει πώς ο Θεός είχε απελευθερώσει το έθνος του Ισραήλ από τη δουλεία στην Αίγυπτο, αλλά στη συνέχεια, λόγω της έλλειψης εκτίμησης και πίστης στον Θεό, τους επέτρεψε να πεθάνουν ένεκα των παραβάσεων τους. Ο

Παύλος προειδοποιεί ότι κι εμείς, έχοντας ελευθερωθεί και λυθεί από τη δουλεία του Σατανά, θα πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί πώς χρησιμοποιούμε την ελευθερία που αποκτήσαμε στον Χριστό, αναφέροντας το κακό παράδειγμα του Ισραήλ ως δίδαγμα. —Α' Κορ. 10:1-14

Ο Παύλος συνεχίζει με τα λόγια που καταγράφονται στο εδάφιο-κλειδί μας, δηλώνοντας ότι, ενώ «όλα είναι «εις την εξουσίαν» των μαθητών του Κυρίου σύμφωνα με τους ανθρωπογενείς νόμους των παρόντων εθνών, εντούτοις, υπάρχουν πολλά πράγματα που θα ήταν ακατάλληλα και αντίθετα με την πνευματική ανάπτυξη του εαυτού μας και των άλλων.

Όταν ο Παύλος μας λέει ότι «όλα δεν εποικοδομούν», μιλά για εκείνα τα πράγματα που θα ήταν μέσα στα δικαιώματά μας, αλλά τα οποία, αν τα επιδιώκαμε, δεν θα εποικοδομούσαν ή δεν θα συνέφεραν εμάς ή τους άλλους από πνευματική άποψη. Τέτοια πράγματα θα μπορούσαν να οδηγήσουν στη σπατάλη του αφιερωμένου μας χρόνου και, αν τα ασκούμε τακτικά, θα μπορούσαν ακόμη και να οδηγήσουν σε πνευματική οπισθοδρόμηση. Η υπέρτατη αγάπη μας για τον Θεό και η αγάπη μας για τον πλησίον μας πρέπει να μας δεσμεύουν μόνο με σκέψεις και πράξεις που θα ήταν εποικοδομητικές για τον εαυτό μας, βοηθητικές για τους άλλους και προς τη δόξα του Επουράνιου Πατέρα μας.

Υπήρχε μια ειδική δίκη για τους αδελφούς την εποχή του Παύλου. Το έθιμο πολλών μη Χριστιανών πιστών ήταν να προσφέρουν ζώα ως θυσίες στα είδωλα, δίνοντας τα κουφάρια στους θρησκευτικούς ηγέτες τους, οι οποίοι με τη σειρά τους τα πουλούσαν σε κρεοπώλες στις λαϊκές αγορές. Κατά συνέπεια, για όσους έτρωγαν το κρέας, ήταν πολύ δύσκολο να αποφύγουν την κατανάλωση κρέατος που προσφέρθηκε στα είδωλα. Αυτό έγινε

σοβαρό πρόβλημα, καθώς ορισμένοι Χριστιανοί θεώρησαν λάθος να τρώνε τέτοιο κρέας, ενώ άλλοι συνειδητοποίησαν ότι το είδωλο δεν ήταν τίποτα και επομένως η κατανάλωση του κρέατος δεν ήταν λάθος.

Πόσο στοργική είναι η ουσία της συμβουλής του Παύλου. «Μηδείς ας ζητή το εαυτού συμφέρον, αλλ' έκαστος τα του άλλου. Παν το πωλούμενον εν τω μακελλίω τρώγετε, μηδέν εξετάζοντες διά την συνείδησιν· διότι του Κυρίου είναι η γη και το πλήρωμα αυτής. Και εάν τις των απίστων σας προσκαλή και θέλετε να υπάγητε, τρώγετε ο, τιβάλλεται έμπροσθέν σας, μηδέν εξετάζοντες διά την συνείδησιν. Εάν δε τις σας είπη, Τούτο είναι ειδωλόθυτον, μη τρώγετε δι' εκείνον τον φανερώσαντα και διά την συνείδησιν· διότι του Κυρίου είναι η γη και το πλήρωμα αυτής. Συνείδησιν δε λέγω ουχί την ιδικήν σου, αλλά την του άλλου.» (Α Κορ. 10:24-29) Εδώ ο Παύλος δείχνει ότι πρέπει να αποφεύγουμε να κάνουμε οτιδήποτε που μπορεί να σκοντάψει τους αδελφούς εν Κυρίω.

Αυτό το ευγενές πνεύμα δείχνει τα όρια του χριστιανικού νόμου της ελευθερίας. Η αγάπη μας πρέπει να είναι πάντα γενναιόδωρη, να σκέφτεται τους άλλους ως προς τα ενδιαφέροντα και τα συναισθήματα τους και να επιθυμεί «να κάνει τα πάντα για τη δόξα του Θεού». —Α' Κορ. 10:31 ■

* * *